

Hvem skal redde verden?

Af Eline Mørch Jensen

Et kraftigt nys får Jonathan til at ændre personlighed. Godt nok overlever han, men da han senere vågner op på hospitalet, er han ikke længere 100 % normal ... Nu ved han, at han er nødt til at gå i gang med at redde verden. Og det haster! For isen smelter og vandstanden stiger og dyr og mennesker er ved at drukne i plastik. Hans første opgave er rensningen af havene, intet mindre.

Jonathan skriver en seddel til sine forældre og stikker af fra hospitalet, hvor hans far sidder og sover i en stol. Der er meget at rette op på – også alt det, han selv har gjort sig skyldig i, som en usynlig stemme hvisker ham i ørene: "Du er faktisk ikke selv for god. Du smider plastik og papir ud af bilruden, du lader det varme vand løbe, når du tager bad, du spiser mere kød end kartofler ..." Nej, det ikke godt nok at fortryde og være ked af det, ikke nok at sige "undskyld", der skal handling til!

Heldigvis møder han Josephine og en dreng – vist nok en uledsaget flygtning – som de kalder Michael Jackson, så Jonathan ikke alene skal tage ansvar for at redde verden. De tre er både sultne og tørstige, men Josephine ved hvor der ligger et supermarked, som hver dag smider mad ud, så først går de på rov i containerne. Josephine kender en af vagterne, så de kan slippe af sted med deres festmåltid af makrel, kiks, ost og syltetøj.

Børnene samler bunker af skrald ind på stranden og befrier en måge, som er viklet ind i fiskesnøre, men det er koldt og opgaven virker med ét uoverkommelig, så efter en tid ender det med at de sælger flaskerne og køber slik for panten. Derefter får de den ide at gå mere radikalt til

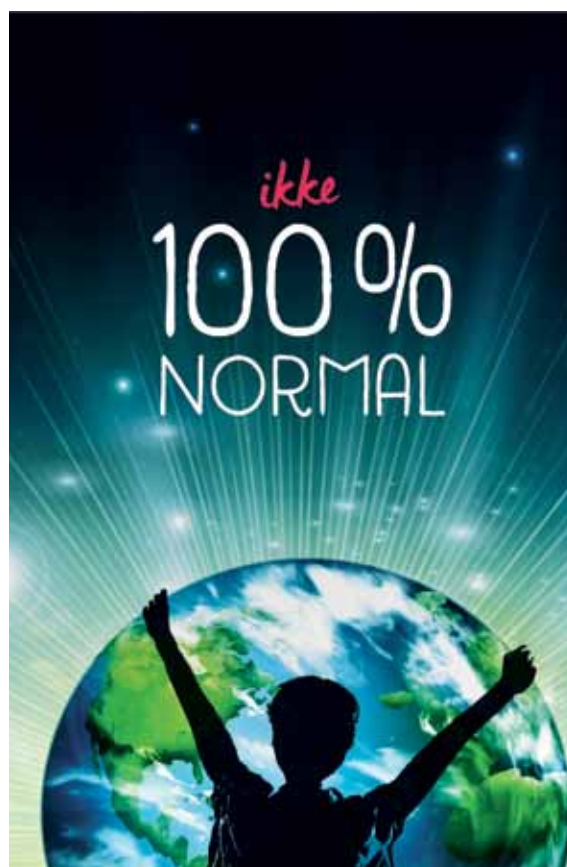
værks: de vil kidnappe folks kæledyr, nærmere bestemt hunde, fordi de sviner og spiser både kød og korn. Planer er at fange dem og sende dem med et skib til Kina for selv at blive til menneskeføde. "Red verden, spis din hund. Selvfølgelig, det er det, vi gør. Det er kongegenialt!"

Som det fremgår har Dorte Lillose skrevet en humoristisk historie om det at være klima-bekymret, og om tre børn der tager deres bekymring lidt for langt med en aktivisme, der glider over i selvtægt, og i sin iver efter at gøre en forskel, går ud over en håndfuld sagesløse hund og hundeejere. Men alvoren lurer lige under overfladen, for der er som bekendt al mulig grund til at bekymre sig om klimaet og vores egen – eller måske ikke så meget børnenes som de voksnes – rolle i at det er kommet så vidt med planeten jorden.

Bekymringen over de enorme klimaudfordringer, verden står over for, kan nemt tage puste fra de fleste både børn og voksne, for nogle i en grad så man nærmest ikke kan andet end at resignere og føle sig fuldkommen magtesløs over udviklingen, mens andre igen måske oplever decideret angst. Akkurat lige som det kan være uendeligt svært at overskue, om det har nogen som helst effekt at enkeltindivider - eller enkeltlande - går over til mere bæredygtige løsninger – fx i forhold til at spise mindre kød og mere grønt eller fravælge biler og flytrafik etc.

Ikke 100 % normal er ikke tung eller

ubærlig. Faktisk er bogens tilgang til klimakrisen lidt af en lettelse, vel at mærke ikke fordi den tager let på selve problematikken. Men på grund af børnenes lettere ekstreme aktivisme, bliver det muligt at smile og grine lidt af det hele og måske endda lade de anspændte skuldre falde lidt ned. At slappe lidt af i stedet for at lade sig overvælde af angsten. For herefter at gå i gang med at tale om, hvorfor det nok ikke er verdens smarteste løsning på klodens problemer at kidnappe andre menneskers hunde, som står fastbundet foran bageren. Og ikke mindst få gang i en anderledes konstruktiv snak om hvad vi hver i sær og sammen kan gøre. ■

Ikke 100 % normal
LÆS LØS 10
Af Dorte Lillose
121 sider
Gyldendal
2019